

Abstrakt

Hlavním tématem předkládané diplomové práce je působení agentur práce na českém pracovním trhu a právní úprava jejich činnosti, zejména agenturního zaměstnávání. Práce se zaměřuje také na problémy, které s sebou agenturní zaměstnávání přináší.

Oblast pracovního práva je velmi proměnlivá v závislosti na společenských a ekonomických změnách, a to nejen v rámci naší země, ale také celosvětově. Úzce souvisí s problematikou zaměstnanosti, která by měla pružně reflektovat aktuální situaci, a to zejména situaci na trhu práce. Za této situace velké množství osob, kterým se nedaří získat své pracovní uplatnění v pracovním poměru, hledá alternativní možnosti zaměstnávání. Jednou z možností uplatnění, které se v této situaci naskýtají, je agenturní zaměstnávání. Z tohoto důvodu by měl být kladen důraz na kvalitní právní úpravu tohoto institutu, aby byla minimalizováno riziko zneužívání a diskriminace agenturních zaměstnanců. Autorka tedy stávající právní úpravu analyzuje a nastiňuje možná řešení problémů.

Práce je rozčleněna do osmi hlavních kapitol.

První kapitola obsahuje definice základních pojmů, které se celou prací prolínají.

Předmětem druhé kapitoly je vývoj institutu agenturního zaměstnávání, a to jak v České republice, tak v Evropské unii a v mezinárodním společenství.

Třetí kapitola zevrubně popisuje dokumenty, v nichž je agenturní zaměstnávání upraveno, a to opět jak v českém právu, tak v právu evropském a mezinárodním. Největší pozornost je věnována Úmluvě Mezinárodní organizace práce č. 181 o soukromých agenturách práce a Směrnici Evropského Parlamentu a Rady 2008/104/ES o agenturním zaměstnávání.

Čtvrtá kapitola práce pojednává o novém institutu sdíleného zprostředkování zaměstnání.

Předmětem páté kapitoly je samotný institut agenturního zaměstnávání a vymezení jeho subjektů, kterými jsou kromě zaměstnance i agentura práce a uživatel.

Vzájemné vztahy mezi těmito subjekty jsou popsány v kapitole šesté.

Sedmá kapitola se zabývá problematickými aspekty agenturního zaměstnávání, přičemž předkládá i některá z možných řešení.

Osmá kapitola se zabývá možnostmi veřejnoprávní kontroly agentur práce a sankcemi za porušení jejich povinností.

V závěru práce autorka konstatuje, že agentury práce jsou silnými hráči na pracovním trhu, a proto by měl být kladen ze strany zákonodárce maximální důraz na zajištění ochrany práv agenturních zaměstnanců, a tedy zamezení sociálnímu dumpingu, k čemuž vyzývají zejména zástupci zaměstnanců (odbory). K tomu, aby česká právní úprava zajišťovala tuto funkci, je nutné provést její změny. Přesto je však agenturní zaměstnávání účelným institutem, který může napomoci pracovnímu zapojení zejména u osob, pro které je obtížné nalézt zaměstnání.